

20 juliol 1966,

Al intx. Lluís Millet i
als seus del "Orpo Català".

Del cor de l'Escola Choral de Ter-
rassa" i del men, volim, en el dia
d'auui, firs a vosaltres les mes efu-
-riues enhorabones per aquesta magna
festa del vostre vinticinç any de
glòria que esten celebrant.

Llarg i bo es el camí que ha fet
la nostra Catalunya en aquests vostres
vinticinç anys. Llarg i ben bo i si em
lloc d'honor deu concedir-se als mes

esforçats dels seus nobles pionniers jo 'e
concediria el primer, decididament, a
vosaltres. Molts i molts certament
han aportat a nostra terra el fruit
del seu amor i del seu esforç però cap
he com el vostre, bona feut de l'
orfeó català, la dolçor i la saboria
al cusemp de la gràcia i de la pleni-
-tut.

L'ànima catalana canta avui es-
plendorosament de cap a cap de la
nostra Terra perquè vosaltres, heu
retornat a tots els llavis la bella
cansó perduda i heu retornat a tots
els cors també el ritme oblidat de
la nostra vida llobisana.

Aquesta es la senyal més forta de la
gran lliberació anhelada.

Quant l'ànima d'un poble canta, i
mentres canta, la seva deslliuranga
esperitual es un fet que res del món
pot deturar, que cap poder humà
pot destruir, que cap tirania pot
venenir.

Moltes de coses ha d'adquirir en-
car aquesta terra que 'ns dona 'l'nom
i molts adveniments de transcendència
esperem tots d'ella i per ella. El cor
ens diu, no obstant, que res ha de fa-
llar. Es ben cert; res fallarà, ambies
menys. Res pot fallar mentres l'àni-
ma de Catalunya canta.

Gràcies a' Déu la canço santa s'
abrande mes i mes de dia en dia. Cla-
moroses i vibrants les veus s'estenen
per ci i per llà. Pel camí que ha

aferrat vostra senyera moltes d'altres a-
venen flamejant i darrera de les cançons
avença tot. Les muralles per si soles van
caient.

Dalt dels cims del Montserrat sagrat,
amb aquesta flamífera corona dels vos-
tres primers vinticinque anys gloriosos i
cantant a plena veu i a ple esperit
per demunt de camins i de ciutats,
de cara al cel i de cara al mar llatí,
sou un símbol i un exemple per la
nostra Catalunya renaixenta.

Anen cantant campamps i cantien
tots. També amb vosaltres i que d'aquí
vinticinque anys ^{v'hi deu no'ia, deia,} mes, ^{opraunt} vos posin
la corona d'or, ni ja tota la nostra Ca-
talunya, Catalunya en pis, per la virtut
de les cançons que ella porta palpitants dins
des entranyes, el símbol i l'exemple per
tot un món retornat a la nova era de pau
i de bondat i de benestar i de respecte humà
que arren els homes desitgen.

7 sia així per la major glària i glòria vos-
tra que serà sempre l'honra i glòria de tots
aquells que dins el cor sentin la joia inesfalle
de nomenar-se, ara amb vosaltres i a tota
hora i allà amb sia, catalans, vostre de cor
Joan Ramon Casas